

działające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą jak również w celu towarzyszenia osobie chorej o ile niezamożność osoby towarzyszącej jest udowodniona, konieczność zaś opieki w podróży, stwierdzona przez Urząd Zdrowia (lekarza powiatowego),

- c) w celu uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych i t. p.,
- d) w celach społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe, samorządowe, społeczne.

Decyzja co do przyznania ulg osobom wyjeżdżającym w celach wymienionych w punktach a) i b) niniejszego paragrafu przysługuje władzom administracyjnym I instancji.

Decyzja co do przyznania ulg osobom, wyjeżdżającym w celach wymienionych w punktach c) i d) niniejszego paragrafu przysługuje urzędowi administracyjnym II instancji dokąd winny być kierowane w drodze instancji należyce udokumentowane podania z odpowiednimi wnioskami.

Osoby wymienione w punktach a) c) i d) mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Odnośne podania należyce udokumentowane winny być kierowane w drodze instancji do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z odpowiednimi wnioskami.

§ 5. W wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie w razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób bądź w sprawach rodzinnych (nagła choroba lub śmierć członka rodziny za granicą) bądź majątkowych lub osobistych, urząd administracyjny I instancji może, po uprzednim uzyskaniu zgody urzędu administracyjnego II instancji, wystawić paszport z pobraniem opłaty — 20 zł. lub (na podstawie świadectwa ubóstwa) całkowicie zwolnić od opłaty za paszport.

O każdym wydanym w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia ulgowym lub bezpłatnym paszporcie urząd administracyjny I instancji winien w drodze służbowej zakomunikować Ministerstwu z dołączeniem rzeczonych akt i z podaniem powodów dla których paszport ulgowy bądź bezpłatny został wystawiony.

§ 6. Osobom udającym się zagranicę służbowo na skutek polecenia przełożonej władzy należy wystawiać paszporty bezpłatne na podstawie pisma delegującej daną osobę władzy.

§ 7. W wypadkach, gdy wyjazd danej osoby jest wskazany ze względów państwowych (wyjazd uciążliwego bezpaństwowego cudzoziemca, wysiedlenie bezpaństwowego cudzoziemca) urząd administracyjny I instancji może w zależności od zamożności petenta i od okoliczności (wysiedlenie) albo wystawić bezpłatny paszport albo też pobrać opłatę jak za wizę wyjazdową dla cudzoziemców.

§ 8. Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony tylko raz jeden o ile za dany paszport pobrana

była opłata normalna i o ile oprócz tego posiadacz jego udowodni iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 9. Wysokość uiszczony przez daną osobę opłaty za paszport, bądź za prolongatę paszportu bądź za zezwolenie na ponowny wyjazd należy uwiarygodnić na paszporcie.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i jednocześnie uchyla brzmienie rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 1 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 677).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

888.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 25 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonymi na obszarze w. m. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar w. m. Gdańska.

Na mocy art. 4 punk. 8 i 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 7, poz. 52), zmienionem i uzupełnionem rozporządzeniami Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 października 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 115, poz. 922) i z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 117, poz. 941), należy wprowadzić następujące zmiany i uzupełnienia:

W § 1 w rozdziale D „Komunikacja towarowa” należy ustęp 7), rozpoczynający się od słów: „Wydatki w gotowiznie i t. d., aż do słów: „z drugiej strony”, zastąpić brzmieniem następującem:

„7) Wydatki w gotowiznie i ubezpieczenia terminu dostawy wyłącza się w komunikacji między Polską z jednej, a w. m. Gdańskiem z drugiej strony.

Przesyłki mogą być obciążone zaliczeniami:

- a) w komunikacji z Polski do stacyj kolei polskich, położonych na obszarze w. m. Gdańska, tylko w walucie polskiej;
- b) w komunikacji ze stacyj kolei polskich, położonych na obszarze w. m. Gdańska, do Polski w walucie gdańskiej lub polskiej.

Do pobierania i wypłacania na obszarze w. m. Gdańska zaliczeń, wyrażonych w walucie polskiej, stosuje się postanowienia rozdziału D, ustęp 4.

Zaliczenia, wyrażone w walucie gdańskiej, pobierają stacje polskie w walucie polskiej, stosując urzędowy kurs kolejowy”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1924 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

889.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 27 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy art. 4 punk. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę towarową polskich kolei żelaznych, a wyszczególnionymi w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 28 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 137, poz. 1156), rozciąga się rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 27 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 752), z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 793), z dnia 19 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 802) i z dn. 18 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 882) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Przepisy przewozowe”, rozciągniętej rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. na przewozy kolejami wąskotorowymi (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 60, poz. 545) wprowadza się zmiany następujące:

W art. 73, ust. 7 w zdaniu: „przenoszące: dla wagonów o ładowności 10.000 i więcej kilogramów—6 godzin, a dla wagonów o ładowności poniżej 10.000 kilogramów—3 godziny” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 60, poz. 545) normę godzin 6 i 3 zmienia się odpowiednio na 8 i 4 godziny.

B. W częściach II, III i IV taryfy towarowej polskich kolei żelaznych (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134), rozciągniętych rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 28 grudnia 1923 r.

na przewozy kolejami wąskotorowymi (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 137, poz. 1156) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

We „Wstępie” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 137, poz. 1156) w okresie I, w wykazie III A kolei wąskotorowych państwowych Dyrekcji Wileńskiej, nazwę kolei: „1. Liniewo-Prużany (patrz p. 99 Postan. taryf.)” zmienia się na: „1. Orańczyce—Prużany (patrz p. 99 Postan. taryf.)”.

W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych”:

W „Postanowieniach taryfowych”:

W rozdziale XXV „Przewóz linjami kolejowymi, stosującymi warunki specjalne”, ustalonym rozporządzeniem z dnia 29 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 305), w punk. 99 słowa: „na linii Liniewo-Prużany” zmienia się na: „na linii Orańczyce—Prużany”. Ponadto tenże rozdział XXV uzupełnia się nowym punktem 100 o brzmieniu następującem:

„100. Na niżej wymienionych liniach kolei wąskotorowych opłaty przewozowe, podane w części IV niniejszej taryfy, pobiera się ze zniżką:

I. Na linii Antonówka—Chinocz:

- a) przy przesyłkach wagonowych budulca obrobionego i nieobrobionego (z gr. 41) — 30%,
- b) przy przesyłkach wagonowych drzewa opałowego (z gr. 42) — 20%.

II. Na wszystkich innych liniach kolei wąskotorowych, wymienionych we „Wstępie” do niniejszej taryfy:

- a) przy przesyłkach wagonowych budulca obrobionego i nieobrobionego (z gr. 41) — 20%,
- b) przy przesyłkach wagonowych drzewa opałowego (z gr. 42) — 10%.

III. Na wszystkich liniach kolei wąskotorowych, wymienionych we „Wstępie” do niniejszej taryfy:

- a) przy przesyłkach wagonowych szlaki i żużli (z gr. 48), kamieni surowych, łupanych, kruszonych, nieobrobionych, tłuczni (szabru, szutru), płyt chodnikowych i kostek brukowych (z gr. 55), piasku i żwiru (z gr. 56), cegły, dachówek, rur i sączków (dren) glińnianych i piaskowych, niepolewanych i bez opakowania oraz klinkieru bez opakowania (z gr. 60) — 15%.

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 5 „Opłaty za załadowanie, wyładowanie lub przeładowanie” wysokość opłat 5, 4 i 9, ustalona rozporządzeniem z dnia 29 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 305) nie ulega zmianie.

W punk. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i zajęcie torów”, w dziale A „Postojowe”, w ustępie pierwszym, pozycje f), ustaloną rozporządzeniem z dnia 29 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 305, zmienia się w sposób następujący:

„f) dla wszystkich pozostałych przesyłek, załadowanych do wagonów:

o ładowności 10.000 i więcej kilogr.—8 godz. służb.,
o ładowności poniżej 10.000 kilogr.—4 godz. służb.”

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.